

Bu ikisi arasında benzerlikler var ama ayrı noktalar daha fazla...

Gezi her şeyden önce kültürel bileşeni güçlü bir hareketti. “Hayatıma dokunma, bana karışma” diyenlerin, günlük yaşamın islamlaştırılmasına itiraz edenlerin hareketiydi. Gezi’de günlük hayatla ilgili itirazlar önemli yer tutuyordu: kentlerin yağmalanması, doğanın tahrip edilmesi gibi... Buradan hareketle neo liberal kapitalizme yönelik itirazlar söz konusuydu.

Benzer örnekleri başka ülkelerde de gördük. Sao Paolo’da otobüs biletlerine yapılan zamma karşı hareket gibi, Almanya’da bazı kentlerdeki düzenlemelere karşı hareketler gibi... Bunlardan en büyüğü Stuttgart’taki büyük projeye karşı yapılan eylemdir ve kentlerdeki büyük projelerin halka sorularak yapılması anlayışının hakim olmasıyla sonuçlandı.

Stuttgart’ta kentin profilini büyük oranda değiştirecek yeni tren garı yapılmasına karşı eylem Almanya çapında büyük yankı bulmuştu.

Gezi de değişik ülkelerde yankı buldu. Gezi’nin bu yankısının zeminini Arap Baharı adı verilen kitle hareketleri sağlamıştı denilebilir. Ek olarak, Türkiye, ekonomik durumundaki gelişme ve Ortadoğu’da oynadığı role paralel olarak eskisine göre daha dikkat çeken bir ülke durumundadır, bu nedenle de bu ülkedeki her önemli hareket dünya çapında ilgi çekecektir.

Blockupy ise farklı bir hareket...

New York’ta finans merkezlerinin çadırlarla kuşatılması olarak başlayan, ardından özellikle Frankfurt’ta Avrupa Merkez Bankası çevresinde süren bu eylem farklı özelliklere sahiptir.

İlk olarak: yerel değil küresel bir eylemdir. Talepleri bir kente ya da ülkeye özgü değil neo liberalizmin genel uygulamasına yöneliktir. En dar alanı Avrupa Birliği’dir denilebilir, geniş ise tüm dünya... Blockupy yerelden hareket ederek sonuçlara ulaşmıyor, başlangıçtan itibaren hareket tarzı geniştir, anti kapitalist yönü belirgindir.

İkincisi: neden Frankfurt diye sorulmalıdır. Frankfurt dünyanın en önemli finans merkezi değildir. New York ve Londra daha önemlidir. Buna karşılık New York'taki eylem sona erdi ve yeniden yapılamadı, Londra'da ise az çok dikkat çekecek bir kuşatma ve işgal eylemi yapılamadı. Frankfurt'ta ise Merkez Bankası'nı kuşatan çadır eylemi sona ermesine rağmen hareket dönüşerek devam etti. Son olarak Avrupa Merkez Bankası'nın yeni binasına taşınmasıyla ilgili günde yapılan eylemde –iş günü olmasına rağmen- yine 25 bin civarında insan gösteri yaptı. Gösteriye İtalya, Yunanistan, İspanya'dan gelip katılanlar da oldu. Avrupa Merkez Bankası, IMF ve Avrupa Birliği Komisyonu ile birlikte Troyka'nın bir parçası ve sıkı tasarruf politikasının uygulayıcılarından bir tanesi... Bu politikanın görülebilir sonuçlarının merkezi şimdilik Yunanistan ama İspanya, Portekiz, İtalya ve Almanya da dahil olmak üzere değişik Avrupa ülkelerinde sonuçlarını görmek mümkündür.

BLOCKUPY'ın Frankfurt'ta sürmesinin önemli nedeni, arkasında ATTAC ve Sol Parti gibi güçlü örgütlerin olması, sendikaların yeterince olmasa bile desteğini kazanmasıdır. (DGB dünyanın en büyük sendikaları arasındadır)

ATTAC ve Sol Parti gibi örgütler kendilerini Blockupy hareketinin temsilcisi olarak ilan ederek güçlenmediler. Böyle bir şey yapsalardı hareketin bir bölümü de kopardı zaten... Daha önce güçleri vardı, Blockupy'a destek oldular, hem onu güçlendirdiler hem de kendileri daha güçlendi.

Son yürüyüşte Blockupy yürüyüş için bildirim yapılması ve yürüyüş güzergahının uygun belirlenmesi gibi hiç de kolay olmayan işlemleri Sol Parti aracılığıyla yaptı.

Bazı arkadaşlarda hayal kırıklığına yol açabilir ama anti kapitalist özelliği (bundan bildiğimiz sosyalizm-komünizmi anlamayın) açık olan bu hareket Avrupa Birliği ve Avro'ya karşı değil; tersine başka bir Avrupa Birliği için mücadele ettiğini sürekli açıklıyor.

Blockupy sadece Avrupa Merkez Bankası ile ilgili bir hareket değil... İçinde ATTAC, Sol Parti, bir oranda sendikalar ve çok sayıda dernek ve inisiyatifin yer aldığı bu hareketi NATO ve G-7 toplantılarına karşı protestolarda da görmek mümkündür.

Gezi önemli bir olaydı ama bir sosyal hareket özelliğine ulaşamadı. Sosyal hareketlerde devamlılık esastır ve ortak bir kimlik de ancak bu devamlılık içinde kurulabilir. Sonuçta her sosyal hareket biter ya da zayıflar ama belirli bir devamlılık olmadan ortak kimlik oluşmaz.

Gezi'de bu nedenle ortak kimlik oluşamadı.

BHH bu ortak kimliğin oluşması için çaba olarak da değerlendirilebilir ama zemini hedefine göre zayıf kalıyor.

Blockupy'da ise böyle değil... ATTAC ve Sol Parti bu hareketten önce adlarından söz ettirebilecek oranda zaten vardılar, kendi eylemleri vardı. Blockupy'a katıldılar, ama onun tamamını temsil etmek ya da sözcüsü olmak gibi bir iddiaları olmadı. Blockupy değişik bileşenleri olan geniş bir hareket ve bu genişliği korumak istiyorsanız onu ATTAC ya da Sol Parti çerçevesine sıkıştırmamanız gerekir.

Bizdeki süreç ise tersi yönde ilerlemeye çalışıyor.

Gezi'nin bir bölümü CHP bir bölümü HDP çizgisinde denilebilir. Sosyalist örgütlerin ise pek ilgi gördükleri söylenemez. Ve Gezi sürecindeki az veya çok ilgi gören üçlü bileşeni daha sonra CHP-HDP-sosyalist örgütler ittifakıyla bir araya getirmek olacak şey değildir.

Önce hareketin sürmesi gerekirdi, şu veya bu ülkede değil bizde sürmesi gerekirdi.

Zemin zayıf olunca üzerine çıkacağınız binanın az çok sağlam olması mümkün değildir.